

[Thøstrup.]

at dengang var det regeringens opfattelse, at sådan skulle loven være, den skulle være en afviklingslov. Det er det, der bliver forladt ved det, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 120 stemmer mod 11; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1421, fremsættelsen i tidenden sp. 3526).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen: I tiden før det færøske lagting havde fået lovgivende myndighed i særlige færøske anliggender, skulle alle færøske love gives på Christiansborg, og man var ofte utilfreds med, at der kom for få love. Man læste da ofte: denne lov gælder ikke for Færøerne. Det siges, at en gammel slagfærdig færøing skulle have sagt: på Færøerne har vi snart ikke andre love end Christian den Femtes Norske Lov og så naturlovene.

Nå, der er sket meget siden da. Der er givet mange gode love både i rigets geografiske centrum og også hernede i Syddanmark. Dette forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger kan være et udmærket eksempel på, hvilke love der ikke har været gældende på Færøerne, men som vi har savnet så umådelig meget i mange år.

Den stigende tekniske udvikling og industrialiseringen på Færøerne har gennem årene, siden selvstyreloven gennemførtes, skabt et stort behov for kapital. Det af statsministeriet nedsatte udvalg afgav i 1955 en betænkning, hvoraf det fremgik, at en udbygning af realkrediten i fast ejendom måtte hvile på de færøske sparekasser, idet man regnede med, at disse sparekasser ved kommunernes adgang til lån fra Kreditforeningen af Kommuner i Danmark ville blive aflastet så meget, at sparekasserne kunne overkomme den opgave at yde lån til boligbyggeriet. Da der samtidig blev etableret et realkreditinstitut med den specielle opgave at yde lån til færøske fiskerfartøjer, mente man også, at de økonomiske forhold ville lette, således at man kunne etablere en egentlig kreditordning for belåning af fast ejendom, hvilket måtte forudsætte en registrering af de eksisterende ejendomme samt indførelse af et tinglysningssystem. Hensigten var også, at det nyoprettede realkreditinstitut efterhånden skulle kunne yde lån i fast ejendom.

Under forhandlingerne mellem regeringen og Færøernes landsstyre i 1959 blev det gjort klart, at hverken det nystartede realkreditinstitut, sparekasserne eller de andre pengeinstitutter på Færøerne ville være i stand til at tilgodese det stigende investeringsbehov i boligbyggeriet.

Forholdene ligger sådan for det færøske boligbyggeri, at man for at bygge sin egen ejendom eller lejlighed i et fælles etagebyggeri må stille med en egenkapital på op til 75 pct. Dette har gennem årene betydet, at der har været en meget stor boligmangel i de større bygder, og at mange nybyggede huse har stået halvfærdige gennem en halv snes år eller mere, et forhold, som hverken færingerne selv eller danske i det lange løb kan se på uden at gøre en indsats for at få skabt bedre muligheder for byggeriet.

Der er derfor grund til at takke landsstyret og den højtærede boligminister for det foreliggende lovforslag om ændring i lov om kreditforeninger. Østifternes Kreditforening har under forhandlingerne erklæret sig villig til at udvide sin långivning til Færøerne. Det er dog en forudsætning, at der på Færøerne gennemføres en lov om tinglysning svarende til den i det øvrige